

TESTAMENT

BOUDEWIJN DE GROOT - Decca

Tekst: Lennaert Nijgh

Muziek: Boudewijn de Groot

Allegretto

1. Na een-en-twin-tig ja-ren in dit le-ven maak ik het tes-ta-
neef-je zijn mijn on-ver-vul-de wen-sen, wel wat kin-der-lijk, maar
ou-ders is het al-bum met de plaat-jes die zo vals ge-tui-gen

ment op van mijn jeugd, niet dat ik geld of goed heb weg te ge-ven, voorslimme jon-gen heb ik
ach, ze zijn zo diep; ik be-hoor-de im-mer tot die groep van men-sen voorwie't ge-luk nog al-tijd
van een blij-de jeugd, maar ze to-nen niet de zou-de lo-ze praat-jes die een kind op-voeden in

nooit ge-deugd. Maar ik heb nog wel wat mooi-e i-de-a-len, goed van snit, hoewel ze uit de mo-de
har-der liep. Aan mijn vrien-den laat ik gaar-ne het ver-mo-gen om ver-lieft te wor-den op een meis-jes-
eer en deugd. En ver-der krij-gen ze al-le dwa-ze din-gen te-rug die ze mij te veel ge-leerd hebben die

zijn. Wie ze heb-ben wil, die mag ze ko-men ha-len, voor-al jon-ge men-sen vin-den ze nog
lach, zelf ben ik he-laas een keer te veel be-dro-gen, maar wie het eens pro-be-ren wil, die
tijd; Ze kun-nen mij ten-slot-te ook niet dwin-gen groot te wor-den zon-der diep be-rouw en

fijn. Aan mijn broer-tje dat zo graag wil gaan stu-de-ren laat ik met ple-zier'ta-dres na van mijn
mag. Mijn vrien-din-ne-tje, ik laat jou al-le nach-ten, dat ik tra-nen om jouw on-trouw heb ge-
spijt. En dan heb ik ook nog en-k'le goe-de vrien-den, maar die heb-ben al ge-noeg van mij ge-

kroeg, waar'kte veel-dronk om een vrouw te im-po-ne-ren en daar-na de klap-pen kreeg waarom ik vroeg.
stort, maar ont-houd dit wel; ik zal ge-dul-dig wach-ten tot ik lach, omdat jij ook be-la-zerd wordt.
had, dus ik gun ze nu het loon dat ze ver-dien-den: al-le drank die ze van mij heb-ben ge-jat.

En dan heb ik nog een stuk of wat vrien-din-nen, die wel-op-ge-voed en zeer ver-stan-dig zijn,
En de le-raar, die mij al-tijd placht te drei-gen; jon-gen, jij komt nog op het ver-keer-de pad!
Ver-der niets; er zijn al-leen nog een paar din-gen, die ik houd om-dat geen mens er iets aan heeft:

en waar-mee je dus geen don-der kunt be-gin-nen, maar misschien krijgt iemand anders ze wel klein.
Kan te-vre-den zijn en hoeft niets meer te krij-gen; dat wil zeg-gen; hij heeft toch ge-lijk ge-had.
dat zijn m'n goe-de jeugd-her-in-ne-rin-gen en die neem je mee zo-lang je ver-der

2. Voor mijn 3. Voor mijn leeft.

VERDRONKEN VLINDER

Tekst: Lennaert Nijgh
Allegro

Muziek: Boudewijn de Groot

1. Zo te ster-ven op het vlin-der, die toch le-ven dacht

wa-ter met je vleu-gels van pa-pier, zo maar vlie-gen kan tot in de blau-we lucht, als een ik je zou een vlin-der moe-ten zijn, om te

drij-ven na het vlie-gen in de wol-ken drijf je hier, vlin-der al-tijd vrij en voor het le-ven op de vlucht, vlie-gen heel ver weg van al-le le-ven, al-le pijn,

met je kleu-ren die ver-va-gen zon-der zoe-ken, zon-der wil ik ster-ven op het wa-ter maar dat is een zorg van maar ik heb niet lan-ger hin-der van ja-loets zijn op een

vra-gen, ein-de-lijk voor al-tijd rus-ten en de bloe-men, die je la-ter ik wil nu als vlin-der vlie-gen op de bloe-men, bla-ren, vlin-der, als, zelfs vlin-ders moe-ten ster-ven laat ik niet mijn vreugd be-

kus-te, geu-ren die je hebt ge-we-ten, al-les kan je nu ver-wie-gen maar zo hoog kan ik niet ko-men dus ik vlieg maar in mijn der-ven, ik kan zon-der vlie-gen le-ven wat zal ik nog lan-ger

ge-ten op het wa-ter wieg je heen en weer, dro-men al-tijd ben ik voor het le-ven op de vlucht, ge-ven om een vlin-der die ver-dron-ken is in mei,

zo te ster-ven op het wa-ter met je vleu-gels van pa-als een vlin-der die toch vlie-gen kan tot in de blau-we om te le-ven hoef ik echt geen vlin-der meer te

pier.
lucht.

2. Alleen zijn.
3. Om te

VOOR DE OVERLEVENDEN

Tekst: Lennaert Nijgh

Muziek: Boudewijn de Groot

Moderato

Wie ver-telt me van het le - ven?
2. Vlin-ders zongen in de bo - men,
3. Vlin-ders moeten rup-sen wor-den,

Gro - te broer die weet het best als ik groot ben wil ik e - ven
vo - gels za - ten op mijn hand klei - ne man je bent aan't dro - men,
vo - gels krui - pen in hun ei, vlie - gen hoort niet in de or - de

groot en sterk zijn als de rest de poes vindt van niet hij
kom, ge - bruik nu je ver - stand. En dat heb ik nu ge - daan eerst
van de men - sen - maat - schap - pij. Toeh is er soms een weg

zegt ik kan hem niet ver - staan als ik groot ben is dat van de baan. Want
was ver - stand een heel nieuw spel de poes kon ik niet meer ver - staan de
alleen 2e maal spelen.

school werd na een week een hel het gro - te men - sen pra - ten niet met poezen.
pa - ra - dijs is niet voor grote jon - gens.

En nu ben ik groot en be - langrijk en stu - dent, gro - te
Tot dus ver heel normaal ie - der - een wordt eenmaal groot, dit o - ver -
broer je bent nu dood ik heb je nooit als vriend gekend. Je bent een zwa - re man,
komt ons al - le - maal en ie - der sterft zijn kinderdood. Je wordt een gro - te vent,
je bent een gro - te vreemde va - der, een me - neer die't we - ten kan maar voor
je wordt een tra - ge lan - ge jon - gen; die Ta - oi - tus en Wol - kers kent en
mij ben j' al - leen maar een ver - ra - der.
al zijn dro - men net - jes heeft ver - dron - gen.

1. 2. Toeh is er iets dat o - verleeft en
soms dan kan je e - ven weg, om - dat wie wil wel vleu - gels heeft, al
is het dan al - leen maar om te dro - men, al - leen maar om te dro - men.

VRIJGEZEL

Tekst: LENNAERT NIJGH

Muziek: BOUDEWIJN DE GROOT

Vlot

mf 1. Er was een

4de keer Rubato

tijd voor ik jou ken - de dat ik leeg, maar vol el - len - de vloek - end op de he le ben - de in een
tijd dat ik het mees - te te ver tel - len had op fees - ten waar ik met ver - lich - te gees - ten vaak de
tijd kon ik de vrou - wen met een ken - ners - oog be - schou - wen en ik wil - de nim - mer trou - wen want dat
dag kwam ik jou te gen, lief en klein en zo ver - le - gen drui - pend in de len - te - re - gen in de

kroeg te wach - ten zat, tot het meis - je van mijn dro - men, op een dag voor - bij zou ko - men en ik
po li - tiek be sprak waar - in wij ons nooit ver - gis - ten men - sen die het be - ter wis - ten wa - ren
kwam me niet van pas. 'kWil - de en - kel sa - men wo - nen met een zwart ge - kle - de scho - ne om de
gro te vreem - de stad. Jij wist niets van pro - vo ce - ren en je wil - de me be ke - ren en ik

4de keer a tempo

liet mijn tra - nen stro - men als ik weer een ka - ter had, en dat mijn ge - lief - de vrien - den waar - mee
al - le - maal fas cis - ten die het aan ver - stand ont brak. Toen ik naar mijn na - vel staar - de en mij
bur - ge - rij te to - nen hoe ruim - den - kend ik wel was. Maar het was niet te ver mij - den dat ik
liet me al - les le ren als ik maar jou lief - de had. Nu zit ik de krant te le - zen en een

ik de Mu - ze dien - de en geen rooi - e cent ver dien - de ook al had ik nee ge zegd, 's a - vonds
com - mu - nist ver - klaar - de en met al le an - d're baar - den op de bom te wach - ten zat. Toen die
een - zaam was bij tij - den zo - dat ik ver - twij - feld vrij - de de met een meis - je van 't bal - let, wel - ke
bur - ger - man te we - zen, 'k hoeft geen hon - ger meer te vre - zen, maartoch denk ik soms met spijt aan de

aan kwa - men ge lo - pen om een praat - je aan te kno - pen en dan 's mor - gens straal - be - zo - pen op de
maar niet wil - de val - len hoor - de men al spoe - dig lal - len en we la gen met z'n al - len we - reld -
schoon - heids snel ver dor - de 's mor - gens bij het wak - ker wor - den, met de peu - ken op de bor - den en de
tijd voor ik jou ken - de, aan de vro - lij - ke el len - de, aan de ar - tis - tie - ke

1. - 2.

stoep wer - den ge legd!
vre - dig op de mat.
krui - mels in het bed.

2. Er was een
3. In die

3.

4. Op een D.S.al

ben - de, van de goei - e ou - we tijd.

rall. -
Fine

WELTERUSTEN, MENEER DE PRESIDENT

Tekst: LENNAERT NIJGH

Muziek: BOUDEWIJN DE GROOT

Moderato $\text{♩} = 120$

1. Me-
neer de pre - si - dent, wel - te - rus - ten, — slaap maar lek - ker in Uw
van de o - ver - win - ning en de ze - ge. — Droom maar van Uw mooi - e
3. Schrik maarniet te erg wan - neer U in Uw dro - men, — al die schul - de - lo - ze

mooi - e wit - te huis. Denk maar niet te veel aan al die ver - re kus - ten, —
vre - des - i - de - aal, dat nog nooit door bloe - dig moor - den is ver - kre - gen. —
slacht - of - fers ziet staan, die daar - ginds bij het ge - vecht zijn om - ge - ko - men, —

waar Uw jon - gens zit - ten, een - zaam ver van huis. Denk voor - al niet aan die zes - en - veer - tig
Droom maardat het U wel luk - ken zal dit maal. Denk maar niet aan al die men - sen die ver -
en U vra - gen, hoe lang dit nog zo moet gaan. En U zult toch ook zo lang - zaam - aan wel

do - den, — die ver - gis - sing laatst met dat bom - bar - de - ment. En ver - geet het vier - de
rek - ken. — Hoe - veel vrou - wen, hoe - veel kin - d'ren zijn ver - moord. Droom maar, dat U aan het
we - ten, — dat er men - sen zijn, die ziek zijn van ge - weld, die het bloed en de el -

van die tien ge - bo - den, — die U als goed Chris - ten ze - ker kent. Denk maar
lang - ste eind zult trek - ken, — en ge - loof van al die te - gen - stand geen woord. Ba - jo -
len - de niet ver - ge - ten, — en voor wie nog steeds een men - sen - le - ven telt. Droom maar

niet aan al die jon - ge front - sol - da - ten, — een - zaam ster - vend in de yer - re tro - pen -
net - ten met bloe - di - ge ge - ves - ten — hou - den ver van hier op Uw be - vel de
niet te veel van al die do - de men - sen. — Droom maar fijn van o - ver - win - ning en van

nacht. Laat die ble - ke pa - ci - fis - ten - kliek maar pra - ten, Me - neer de Pre - si -
wacht, voor de glo - rie en de eer van 't vrij - e Wes - ten; Me - neer de Pre - si -
macht. Denk maar niet aan al die vre - des - wen - sen, ME - NEER DE PRE - SI -

dent, slaap zacht! 2. Droom maar zacht!
D.S. al

Coda
DENT, SLAAP ZACHT!

WONINGNOOD

Tekst: LENNAERT NIJGH

Muziek: BOUDEWIJN DE GROOT

Allegro

Gitaar

wijk wordt ge - sa - neerd en de hui - zen moe - ten plat, en de men - sen staan te
wa - ren slech - te hui - zen en ze woon - den klan - des - tien, en ze had - den daar geen
wa - ren ze nu dak - loos, één ding had - den ze ge - leerd: om ge - woon te mo - gen
zin trekt dan weer ver - der naar een an - d're af - braak - buurt en ze wor - den na een

kij - ken en ze zeg - gen: "Zie je dat? In die ou - de af - braak - wo - ning woont toch
licht en ook geen wa - ter bo - ven - dien. Maar ze wa - ren daar ge - luk - kig met vier
le - ven moet je eerst ge - re - gis - treerd. Eerst een huis en dan pas trou - wen, dus dan
tijd - je dan ook daar weer uit - ge - stuurd. En sta je met je meu - bels en je

nog een heel ge - zin, stel je voor, zo'n voch - tig huis, nou ja, wat zien ze daar nu
mu - ren en een dak, ver - der had - den ze aan lux - e en aan du - re meu - bels
moet je een paar jaar en - kel vrien - d'lijk en ge - la - den zit - ten kij - ken naar el -
kind dan weer op straat, dan zal het niet - veel - hel - pen, als je je be - kla - gen

in. Kijk, dat stel is am - per twin - tig en die heb - ben al een kind, nou, die
lak. Maar het huis moet af - ge - bro - ken want 'er komt een groot kan - toor. Het ge -
kaar. Als je dan het wach - ten moe bent en er komt dan toch een kind, moet je
gaat. Want als je dan die amb - te - na - ren op de toe - stand wijst, dan

den - ken ze - ker, dat ze kun - nen le - ven van de wind". En dan knik - ken ze te -
zin staat nu op straat, maar ja, het geld gaat al - tijd voor. En dat kan je makk' - lijk
zien, dat je dan zelf maar iets om in te wo - nen vindt. Want de men - sen roe - pen:
zeg - gen ze: "Het spijt me, U staat ach - ter aan de lijst". En dan den - ken ze te -

vre - den en dan gaan ze gauw naar huis, naar hun baan en naar hun au - to, naar de
zeg - gen in je ei - gen mooi - e huis, met je baan en met je au - to, bij de
"Schan - de" en ze blij - ven vei - lig thuis, en be - spre - ken de pro - ble - men op de
vre - den aan hun ei - gen mooi - e huis, aan hun baan en aan hun au - to, aan de

te - le - vie - sie thuis. *Gitaar*
te - le - vie - sie thuis.
te - le - vie - sie - buis.
te - le - vie - sie

2. Het
3. Ook al
4. Het ge -

thuis.

ZE ZIJN NIET MEER ALS TOEN

Tekst en muziek: Boudewijn de Groot

$\text{♩} = 100$

1. Tot nu toe was het nooit geheel vol-
 waarheid is in tus-sen ach-ter-
 denk in godsnaam niet dat we er al
 4. Mor-gen is het weer zo-als van-

maakt: ver-bran-de ste-den en een volk om voor te ster-ven, een
 haald; wat vroe-ger wet was is nu bij de wet ver-bo-den. De
 zijn, er moet zo-wel het een en an-der nog ge-beu-ren, en het blijft
 daag. Het lijkt ver-an-derd maar jul-lie we-ten be-ter, al

to-me-lo-ze lief-de een der-de die het kon be-der-ven, toe
 ou-de-ren zijn niet meer zo-als vroe-ger, hal-ve go-den, en de
 vech-ten hoe-wel de an-de-ren niet op-hou-den met zeu-ren, dat het vroe-ger
 wordt de grond in-tus-sen on-der jul-lie voe-ten he-ter, jul-lie

nu toe was het nooit ge-heel vol-maakt. Er is ge-zegd: er ko-men and're
 vis wordt ook niet meer zo duur be-taald. Na-tuur-lijk zijn er men-sen die nog
 be-ter was zo; rus-tig en zo fijn, dat zijn je vrienden die eer-tijds al-tijd
 re-ke-nen niet af, je bent te traag. Er is ge-zegd: er ko-men and're

tij-den, er is ge-voch-ten voor een nieuw fat-soen; er is
 lij-den, en de vre-de is nog steeds een vi-si-oen; het is geen
 zei-den, dat zij het la-ter an-ders zou-den doen; ze
 tij-den, er is ge-voch-ten voor een nieuw fat-soen; er is

niet ge-luis-terd naar wat and'ren zei-den, ik heb geen
 tijd om nu je bed-je al te spre-i-den, al
 wil-den zich van elk ge-zag be-vrij-den, nu doen ze
 niet ge-luis-terd naar wat and'ren zei-den. Ik heb geen

zin het nog eens o-ver te doen. Het is nu be-ter al je vrienden maar te
 zijn er men-sen die dat nu al doen. Het is dus be-ter al je vrienden maar te
 niets ze hou-den hun fat-soen. Het is dus be-ter de-ze vrienden maar te
 zin het nog eens o-ver te doen, daar-om heb ik be-slo-ten jul-lie maar te

mij-den: ze ver-and'ren snel en zijn niet meer als
 mij-den: ze ver-and'ren snel en zijn niet meer als
 mij-den: ze ver-and'ren snel en zijn niet meer als
 mij-den: jul-lie zijn het-zelf-de, geen vrien-den meer als

toen:
 toen:
 toen:

2. De gro-te toen.
 3. Maar

ZONDER VRIENDEN KAN IK NIET

Tekst: Lennaert Nijgh

Muziek: Boudewijn de Groot

Allegretto Cm

Je kunt des - noods wel
is het le - ven
dro - gen ben ik
mij maar schui - ven,

zon - der geld, al is dat voor je maag niet fijn, nog
toch, ik hou, al niet zo veel van al - co - hol, maar
va - ker wel, ook heb ik meer een vrouw be - mind, uit
want ik red er toch nog al - tijd wel iets van, nu,

Bb Eb Fm

er - ger, als een vrouw je kwelt, want dan doet ook je
uit - ge - re - kend om een vrouw sla ik 't naar bin - nen
ging het steeds, maar aan die hel denkt toch geen mens als
Prince, ver - hoor dan dit ge - bed: Neem al - les als 't niet

G Cm G

hart nog pijn. Ik weet: het kan ver - schrik 'lijk zijn;
tot ik vol en snik - kend van de - bit - ter - lol
het be - gint. Een man blijft toch al - tijd een kind.
an - ders kan, al - leen mijn vrien - den, laat die dan.

Cm

Liefst heb 'k een vriend, met wie 'k al - ras lang -
su - biet in slaap val in een stoel; daar
Wie droomt niet van het pa - ra - dijs? In -
Er blijft mij an - ders niets, o Heer, ramp -

Dbm Bb

du - rig zeu - ren kan hoe 't was, en ik heb troost in
vindt een vriend mij, ruimt mijn boel, ik wan - kel, pre - vel
eens wordt nie - mand oud en wijs, je krijgt voor vreug - de
za - li - ger kan 't toch niet meer. Ter - wijl U mij in

Eb Fm G

mijn ver - driet; Mijn mak - ker, schenk me nog een glas; want
vals een lied, om dat 'k me toch ge - luk - kig voel; want
vaak ver - driet, niet o - ver ro - zen gaat de reis maar
tra - nen ziet, zweer ik des - noods: ik drink niet meer, maar

Cm 1.2.3.

zon - der vrienden kan ik niet. 2. Raar
zon - der vrienden kan ik niet. 3. Be -
zon - der vrienden kan ik niet. 4. Laat
zon - der vrienden

4. Cm Fm6 Cm

kan ik niet.

APOCALYPS

Tekst: LENNAERT NIJCH

Muziek: BOUDEWIJN DE GROOT

Allegro

Wil je dan - sen Ro - sa - lin - de, wil je dan - sen heel de
Laat ons la - chen Ro - sa - lin - de, 't zal er de wind in de schoorsteen
Kom, mijn klei - ne Ro - sa - lin - de, 't zal er de storm in de bo - men

nacht, kom mijn lief - ste, mijn be - min - de, hier - op heb ik lang ge - wacht. Laat mij jou de lief - de
zijn! Nie - mand zal ons bei - den vin - den, drink de lief - de en de wijn, nie - mand zal ons bei - den
zijn, jij bent im - mers mijn be - min - de, klink en drink de ro - de wijn! Maak je lok - ken en je

le - ren, laat ons niet meer wach - ten want: } Mor - gen moet ik gaan mar - che - ren voor het lie - ve va - der -
de - ren, vul het glas tot aan de rand: }
kle - ren los en reik me nu je hand: }

land. Mor - gen moet ik gaan mar - che - ren voor het lie - ve va - der - land, land, land,

Maar ik durf niet te dan - sen, mijn lief - ste, — de nacht is zo dui - ter en koud — en ik hoor vier rui - ters
Maar hoor je die hoe - vendaar bui - ten, — ze rij - den o - ver het land — en ach - ter de vier
Nooit zal ik meer bij jou gaan lig - gen, — de rui - ters gaan jou niet voor - bij, — ze komen mijn lief - ste
God, waar - om moet hij ster - ven, — waar - om is de we - reld zo wreed? — Waar - om komen ruiters ge -

rij - den, daar buiten door 't don - ke - re woud. — Ze ko - men op ma - ge - re paar - den, — ze heb - ben geen
rui - ters staan dor - pen en ste - den in brand! — Och, kon ik jou toch maar be - hou - den, — bleef jij maar bij
ha - len, och, kwa - men ze ook maar voor mij! — Het wordt — al dag in het oos - ten, — m'n lief - ste, nu
re - den, vier rui - ters met oor - logen leed? — Waar - om laat U mij van hem hou - den, — als U ons toch

haast en geen tijd. — Ach, waar - om zijn ze ge - ko - men, — ik wil er mijn lief - ste niet kwijt!
mij voor al - tijd, — maar ik hoor ze na - der ko - men — en ik wil er mijn lief - ste niet kwijt!
is het je tijd. — Ik hoor vier rui - ters rij - den — en ik wil er mijn lief - ste niet kwijt!
hier - mee weer scheidt? — Ik moet er een kind van hem dra - gen — en ik wil er mijn lief - ste niet

Marcato

Dag, mijn kleine Ro - sa - lin - de, 'k zal aan je den - ken, dag en

nacht. Een - maal zal ik jou weer vin - den, 'k weet dat jij dan op mij wacht. Mocht ik soms niet we - der - ke - ren, schenk eer

an - der dan je hand. Nu, vaar - wel, ik moet mar - che - ren voor het lie - ve va - der - land. Nu, vaar - wel, ik moet mar -

che - ren voor het lie - ve va - der - land.

Coda
F(majeur)
kwijt! —

Prin - ce
D.S.al

arm is voor mijn hoofd ge-maakt om op te rus - ten, je
bed en maakt hem met je li-chaandwaas en dron - ken, wat

borst als vei- lig kus-sen houdt me warm, maar war-mer zijn je lip-pen, die me
in geen en-kel op zichtjou be - let ach - ter zijn rug om weernaar mij te

kus - ten. Zo wekte je één voor één m'n and're
lon - ken.

lus - ten, maar jij dacht aan een an - der on - der wijl, waar-mee je

zon - der moei - te je ge - we - ten sus - te, en dat is toch be - ne - den al - le

D.S. al Coda

2. Mijn

Be-drie-gen ligt nu een-maal in jouw

stijl, je hebt je in't ge-heim aan mij ge - schon - ken Maar

'tis toch wel be - ne - den al - le peil Rall.....

BENEDEN ALLE PEIL

Tekst: Lennaert Nijgh

Muziek: Boudewijn de Groot

Moderato

D

1. Jouw

ar - men, liefste, zijn niet om te slaan, je moet je han-den niet tot vuis-ten
lief-de was de in - zet voor jouw spel, door mij liet jij je ij - del - heid graag

ma - ken, je o - gen hoe - ven niet zo hard te staan, ont -
stre - len, je wil - de niet, dan wil - de je weer wel, ik

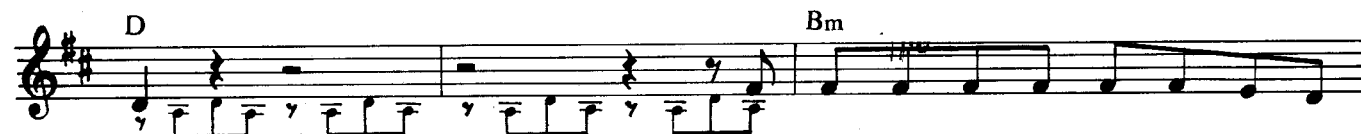
span die har - de lij - nen om je ka - ken. Je li - chaam, lief, is zacht om aan te
was ver - blind ik liet maar met me spe - len, je liet je zo maar door een an - der

ra - ken, maar jij denkt en - kel aan je ei - gen heil, jij
ste - len, en mijn ge - luk ging zo maar voor de bijl, maar

denkt al - leen maar aan je ei - gen za - ken, en dat is toch be - ne - den al - le
mijn ver - driet kon jou niet zo - veel sche - len; en dat was toch be - ne - den al - le

peil. Be - kijk je zelf en laoh: je zàch - te
peil. Prins - heer - lijk lig je in een an - ders

DE DAGEN ZIJN GETELD

Tekst: LENNAERT NIJGH

Muziek: BOUDEWIJN DE GROOT

Moderato (♩ = 120)
orkest

1. Gis - te - ren was'n sol -
2. Ou - d're mensen _____
3. Ou - d're mensen _____

daat een held, van - daag wor - den do - den met tra - nen ge - teld.
kla - gen vaak, voor hun was de oor - log een eer - lij - ke zaak.
ge - ven de raad: Zorg dat er nooit meer een oor - log ont - staat.

Toch

Gis - te - ren was een oor - log een spel en al - leen voor het volk een
En de - ze tijd is te slap voor hun soort, zij noem - den het recht, wij
zien ze me graag als goed mi - li - tair, want ze wor - den be - dreigd en de

bloe - di - ge hel. We voch - ten in At - jeh voor
noe - men het moord. Ze wor - den ge - he - keld in
vre - de is ver. Ze vin - den me slap als ik

Ne - der - lands eer, maar de we - reld van nu be - grijpt dat niet meer, want de
tijd - schrift en krant, men noemt ze fas - cis - ten, maar ze staan aan de kant, want hun
wei - ger te gaan, maar hun stem is te zwak om te wor - den ver - staan, want hun

Walstempo

da - gen zijn ge - teld, de do - den zijn be - gra - ven.
da - gen zijn ge - teld, hun do - den zijn be - gra - ven.
da - gen zijn ge - teld, hun do - den zijn be -

gra - ven.

DE VRIENDEN VAN VROEGER

Tekst: LENNAERT NIJGH

Muziek: BOUDEWIJN DE GROOT

Moderato

Gitaar *t Is* ein - de - lijk een feit: ik weet, ik ben vol -
jon - gen uit m'n klas, die ou - der was in
on - schuld van een kind, al - leen te zien wat

was - sen, ik moet nu op gaan pas - sen, met werk en geld en tijd. De ja - ren zijn voor -
ja - ren en daar - door meer er - va - ren, van wie dat boek - je was, dat la - ter op een
waar is, wat vriendschap voor el - kaar is, ter - wijl je la - ter vindt, dat al - les an - ders

bij van lui - e - ren en le - ren, on schul - dig pot - ver - te - ren, be - schon - ken zijn en
dag door va - der werd ge - von - den, waar - in die plaat - jes ston - den, waar - op je al - les
is dan vroe - ger in je dro - men, niets is er van ge - ko - men, zo - heb je je ver -

blij. Ik heb een vrouw, een kind, een doel om voor te le - ven, maar
zag. De vriend die al - le pret, en zor - gen met je deel - de, de
gist. Ook ik heb vroeg of laat, dat lied - je wel ge - zon - gen, van

gis - t'rendacht ik e - ven: waar is m'n bes - te vrind, met wie ik in - der -
stoer - heid, die we speel - den, de eer - ste si - ga - ret. De eer - ste kui - se
bes - te, bra - ve jon - gen, maar met een hart vol haat. Waar zijn m'n vrien - den

tijd het le - ven at - ta - queer - de en Fran - se the - ma's leer - de en met de zelf - de
zoen, ge - kre - gen van een meis - je, in ruil voor 't cho - co - ijs - je, waar - voor ze 't wel wou
heen, die 'k moei - te - loos ver - trouw - de, op wie ik dro - men bouw - de; 'k ben nu he - laas al -

spijt het meis - je heb ge - kend, dat on - ze har - ten roof - de en zich daar - na ver -
doen. De vrien - den uit die tijd, waar zijn ze nu ge - ble - ven en soms denk ik wel
leen, om - dat ik nu wel weet: je kunt op nie - mand bou - wen, je kunt geen mens ver -

loof - de met een der - de - jaars stu - dent. 1. Bb 2. Die kwijt? 3. De
e - ven: raak - te ik me - zelf soms D.S. al

Coda
trou - wen, dus droom ik maar, dus droom ik maar -

en ver - gaat....!

DE WILDE JAGER

Tekst: Lennaert Nijgh

Muziek: Boudewijn de Groot

1. Wan -

neer in de mor - gen de zon weer schijnt, — en
bran - dend de zon aan de he - mel staat, — en
's a - vonds de zon al - les ko - per kleurt, — en
's mor - gens, als toch weer de zon ver - schijnt, — en

lang - zaam de ne - vel van 't land ver - dwijnt, — als
te - gen de dui - nen de bran - ding slaat, — als
ach - ter de dui - nen het wei - land geurt, — dan
lang - zaam de scha - duw van de nacht ver - dwijnt, — dan

o - ver het wa - ter het zon licht strijkt, — de
bo - ven de we - reld een wol - ken - vloot — de
weet ik dat nu heel de we - reld wacht, — hij
weet ik: er komt weer een nieu - we dag, — en ver -

aar - de nog don - ker be - vro - ren lijkt. —
boeg door on - zicht - ba - re gol - ven stoot, —
komt al - tijd weer, hij komt ie - dre nacht. —
geet ik de nacht.... om-dat ik

Dan hoor ik nog al - tijd zacht zijn stem in de wind,
dan zie ik weer in de lucht zijn ha - mer van vuur,
dan weet ik: eens op een keer (dan) neemt hij mij mee,

zijn hoof-slagging door de nacht, de wil - de ja - ger.
waar - voor ie - der le - ven vlucht, de wil - de ja - ger.
wie hij haalt keert nim - mer weer, de wil - de ja - ger.

2. Als
3. Als
Maar

le - ven mag.

Rall

DELIRIUM

Tekst: LENNAERT NIJGH

Muziek: BOUDEWIJN DE GROOT

Moderato

Em
Om-

Em A Em
dat ik van je hou, m'n schat, ben ik zon - der jou, m'n schat, een
schoon je van een an - der houdt, laat mij ie - der an - der koud. Ik
wijn ik hier mijn pijn ver - stouw, vind ik het toch fijn voor jou, om -
dat ik van je hou, m'n schat, heb ik dik - wijs kou ge - vat met

B7 Em D Em
stuk ver - lo - pen har - le - kij, die niets meer doet dan dron - ken zijn. En
kies ge - woon m'n ei - gen lot, al ga ik daar - aan ook ka - pot, ge -
dat jij nu ge - luk - kig bent, om - dat jij ech - te lief - de kent. En
zin - loos wach - ten voor je huis, al was je he - le maal niet thuis. Toch

Em A Em
nu je met een an - der gaat, loop ik te zwal - ken langs de straat. Om -
han - gen als een har - te - dief, in m'n ei - gen strop, m'n lief. Daar -
als ik je ont - moet op straat dan vraag ik hoe het met je gaat. Dan
kan ik wel ge - luk - kig zijn, toch is het soms wel e - ven fijn. Als

B7 Em D Em D7
dat ik wan - kel als een zot, lacht ie - der - een zich rot.
om speel ik de kroeg - te - nor met een dron - ken koor.
praat je vro - lijk hon - derd uit, daar - na ga'k on - der - uit.
ik je maar kan zien, m'n schat, al ben ik nog zo zat.

Walstempo

G A7 D7
Komt, vrien - den, vult de gla - zen goed en la - ten we eens klin -
Komt, vrien - den, schenk me nog 's in, en denk niet aan die ka -
Komt, vrien - den, vult op - nieuw het glas, wie kan er hier nog treu -
Komt, vrien - den, vult de gla - zen goed en la - ten we eens klin -

G A7
ken, want als de mens eens ster - ven moet, dan kan ie 't best ver -
ter, z'n lijk - kist moet een ie - der in, al dron - ken we ook
ren, wie vol is, doet ge - woon een plas en nou niet ver - der
ken, want als de mens eens ster - ven moet, dan kan ie 't best ver -

D7 C G C
drin - ken. Als ie - mand on - der ta - fel gaat, dan ma - ken wij
wa - ter en wie het eer - ste kot - sen moet, be - taalt de re -
zeu - ren! En mor - gen - och - tend mer - ken we wel, wat er nog o -
drin - ken. Als ie - mand on - der ta - fel gaat, dan ma - ken wij

G D7 G 1.-2.-3. B7 G 4. G
wel de rest sol - daat. Of -
ke - ning, kort en goed. Ter -
ver is van het stel. Om -
wel de rest sol - daat.

ber - gen ligt het land
ber - gen ligt het land
ber - gen ligt het land

van Maas en
van Maas en
van Maas en

D

A

Waal.
Waal.

D

G7

F#

Bm

We Ik loop ge - armd met een ka - ter voor -
zijn aan de ko - ning van Span - je ont -

Bm

G6

op, daar ach - ter twee ko - nij - nen met een trech - ter op hun kop, en
snaft, die had ons in zijn bed en zijn pro - vi - sie - kast be - trapt, we

Bm

G6

Bm

F#

dan de gro - te snoes - haan, die legt een gla - zen ei, wan - neer je't sohuet dan
sta - ken al - le ker - ken met bran - de - wijn in brand, 't is koud - vuur, dus het

Bm

F#

Bm

F#

Bm

sneeuwt het op de Eg - mond - se ab - dij.
geeft niet, en het komt niet in de krant.

Em

Bm

F#

Bm

E.A. 6334

Ik reik een meis - je mijn ko - per - en
Het leed is ge - le - den, de ho - ri - zon

Bm G6

hand, dan ko - men er twee mo - ren met hun sle - pen in de hand, dan
schijnt, wan - neer de do - den dron - ken zijn en Pier - la - la ver - dwijnt, dan

Bm G6 Bm F#

blaast er de fan - fa - re, ter e - re van de schaar, die trouwt met de
ste - ken we de lof - trompet en ook de dik - ke draak, en e - ten 's avonds 't

Bm F# Bm F# Bm

vin - ger - hoed, ze hou - den van el - kaar.
zand - ge - bak op't feest - je bij Klaas - Vaak

Em Bm F# Bm Bm7 A7 D

En En

Coda

Waal, van Maas en

D G A

Waal, van Maas en Waal, van Maas en Waal - - - - -

D G D G D

HET LAND VAN MAAS EN WAAL

Tekst: L. Nijgh

BOUDEWIJN DE GROOT - Decca

Muziek: B. de Groot

§ On - der de groe - ne
On - der de purpe - ren
On - der de gou - den

Marcia

D

he - mel, in de blau - we zon speelt het blik - ken har - mo - nie - or - kest in een
he - mel, in de brui - ne zon speelt nog steeds het har - mo - nie - or - kest in een
he - mel, in de zilve - ren zon speelt al - tijd het har - mo - nie - or - kest in een

G

D

G

D

gro - te re - gen - ton. Daar trekt o - ver de heu - vels en door het gro - te
gro - te re - gen - ton. Daar trekt o - ver de heu - vels en door het gro - te
gro - te re - gen - ton. Daar trekt o - ver de heu - vels en door het gro - te

A

A

D

bos de lan - ge stoet de ber - gen in van het Cir - cus Je - roen Bosch. En we
bos de lan - ge stoet de ber - gen in van het Cir - cus Je - roen Bosch. En we
bos de stoet voor goede ber - gen in van het Cir - cus Je - roen Bosch. En we

G

D

A

pra - ten en we zin - gen, en we la - chen al - le - maal, want daar ach - ter de ho - ge
pra - ten en we zin - gen, en we la - chen al - le - maal, want daar ach - ter de ho - ge
pra - ten en we zin - gen, en we la - chen al - le - maal, want daar ach - ter de ho - ge

G

D

G

D

G

KEN JE DAT LAND?

Tekst: LENNAERT NIJGH

Muziek: BOUDEWIJN DE GROOT

Moderato (♩ = 120)

(Rhythme)

1. Voor een

land zon - der strijd, voor een he - mel zon - der wol - ken, voor een nieu - we tijd zou ik de
le - ven van goud, zon - der leu - gens, zon - der tra - nen, jij die van me houdt, zou ik
zoe - men - de zee, voor een glim - lach zon - der tan - den, voor een nieuw i - dee, daar zou ik

stad wil - len be - volken met mensen zon - der haat of nijd. Ken je dat land, m'n al - ler - lief - ste, met z'n
voe - ren door groene la - nen, 'k had m'n huis van glas ge - bouwd. Ken je dat land, m'n al - ler - lief - ste, geluk en
jou op bei' m'n han - den voor wil - len, dra - gen met me mee. Ken je dat land, m'n al - ler - lief - ste, met dat

he - mel van kris - tal, zon op wij - de groe - ne vel - den en ie - d're a - vond bal, waar wij
vre - de voor al - tijd, waar we sa - men kun - nen dwa - len, zon - der tijd voor tijd, sa - men
al - tijd groe - ne bos, waar al - tijd de vo - gels zin - gen en wij sla - pen op het mos, zon - der

dan - sen? Ken je dat land, m'n al - ler - lief - ste, ken je dat land, zo ver van
dwa - len? Ken je dat land, m'n al - ler - lief - ste, ken je dat land, zo ver van

a tempo

hier...? hier...? 2. En een
3. Voor de

Coda

wa - pens, zon - der strij - den, zon - der zon - den, zon - der lij - den, zon - der haat, zon - der

nijd? Ken je dat land, m'n al - ler - lief - ste, ken je dat land, zo ver van hier?

(Fade out)

Ken je dat land, ken je dat land, ken je dat land, zo ver van hier, ken je dat land, m'n al - ler - lief - ste, ken je dat

LIED VOOR EEN KIND

dat bang is in het donker

Tekst: Lennaert Nijgh

Muziek: Boudewijn de Groot

Flot D

Bin-nen lig ik in m'n bed, met ge-dach-ten aan daar bui-ten,
 waar ka-bou-ters vro-lijk flui-ten, want die heb-ben al-tijd pret.
 Bin-nen in m'n war-me hol hoor ik m'n ge-
 dach-ten lo-pen, die te voor-schijn zijn ge-kro-pen en ik voel me
 boor-de vol: Vol ver-war-ring en ple-zier
 om de kou-we nacht daar bui-ten; klam-me hand-jes op de rui-ten
 van het een of an-der dier. Vast een soort van
 chim-pan-see! Zal ik hem eens bin-nen-la-ten? Nee, in Gods-naam!
 Laat maar pra-ten, 'k zit ge-noeg in de pu-ree.
 weer voor aap.

2. Lekker is het hier in bed!
 'k Heb m'n aller-mooiste dromen
 nu van-avond laten komen
 en de wekker afgezet.
 Maar des nachts om twaalf uur
 komt een kerel van de zolder,
 met een grote zak vol kolder
 en een fles vol apezuur.
 Daarvan ben ik toch wel bang,
 maar gelukkig gaan m'n kleren
 dan elkaar weer mores leren
 en ze rennen door de gang.
 En ik hoor de hoge hoed
 op de kapstok somber klagen,
 want alleen om hem te plagen
 doen ze hem vol suikergoed!

3. Maar ik voel me wat alleen
 en een meisje komt me kussen.
 (Wel wat lastig onder-tussen,
 al die vlinders om me heen.)
 Maar nu heb ik dan m'n schat
 lekker in m'n warme bedje,
 lekker dier, vooruit, wat let je,
 heb je al een zeen gehad?
 Leiden is nog steeds in last,
 maar dat kan me niet veel schelen,
 want de maan die ronde gele,
 houdt de hemel toch wel vast.
 Maar helaas! De goede fles,
 waaruit ik m'n zoete dromen
 glanzend in m'n glas zag stromen,
 is nu leeg, een harde les!

4. En die fles is tot mijn spijt,
 middelpunt van heel mijn leven;
 met de wekker op half zeven
 zak ik door in eeuwigheid.
 O, het leven is een last,
 met het werk van zeven weken,
 onberoerd en onbekeken,
 doelloos liggend in de kast.
 Ach, wat heb ik reuze spijt,
 niets dan tranen is het leven
 en ik zucht met Van Het Reve:
 't Is weer niks als narigheid.
 Narrig snurkend in mijn slaap,
 lig ik hier tot kwart voor achten
 op de dagenraad te wachten:
 morgen sta ik weer voor aap.

NAAST JOU

Tekst: Lennaert Nijgh

Muziek: Boudewijn de Groot

't Is weer ochtend en de zon is al gaan schijnen,
 door m'n wimpers zie 'k je in de kamer staan
 in het zachte licht dat valt door de gordijnen,
 en je schaamt je nu voor mij, je kleedt je aan.
 Ik hoop dat ik nooit zo'n nacht meer zal beleven,
 en het geeft niet of ik mijn gevoel verdruk,
 maar je hebt me bij het afscheid iets gegeven:
 de herinnering aan de liefde en geluk.
 En ik spring uit bed, ik gooi de ramen open,
 mensen zwermen op het plein, de lucht is blauw,
 ik wil zonder doel en zonder wegen lopen,
 en gelukkig zijn al is het niet met jou.

'k Wil naar zee toe om te rijden op de golven,
 ik wil vliegen als een vogel in de lucht,
 in de wolken zijn of onder schuim bedolven,
 't is voorbij en ik ben vrij en met een zucht,
 met een lach en met een traan ben ik door straten
 van de stad, waar het nu lente is gegaan,
 en ik heb de winter achter me gelaten,
 onze liefde kan niet langer meer bestaan.
 Maar al ga ik hier vandaan, toch blijf ik zingen,
 ik heb altijd nog een lied en m'n gitaar,
 ik blijf dromen van precies de zelfde dingen:
 'k zal je weerzien en we blijven bij elkaar.

NOORDZEE

(THE GOLDEN VANITY)

Traditional

Tekst: LENNAERT NIJGH

Arr.: LENNAERT NIJGH

Moderato

(Gitaarsolo)

1. Daar

Ab Fm Bbm Eb7

zeil - de op de Noord - zee, de Noord - zee, wijd en koud, een
 on - ze jong - ste mak - ker, een jon - gen, sterk en koen, die
 zal U ge - ven zil - ver, een wa - pen, een bla - zoen, mijn
 jon - gen bad de he - mel, sprong daar - op o - ver - boord en
 zwom hij naar 't schip en de man - nen juich - ten luid, maar
 zwom hij om 't schip heen, hij was zo koud en moe; vol
 mak - kers red - den hem toen, maar op 't dek stierf hij. Na 't

Bbm Eb

schip zo zwaar be - la - den met 's we - relds ij - del goud. Daar
 sprak al tot de schip - per: Wat zult gij aan mij doen, wan -
 ei - gen jon - ge doch - ter zal ik U hu - wen doen, wan -
 heeft in 's vij - ands scheeps - wand drie ga - ten toen ge - boord. En
 on - ze schip - per gaf hem zijn doch - ter niet tot bruid. Al
 bit - ter - heid en wan - hoop riep hij zijn mak - kers toe: Ach
 één, twee, drie in Gods - naam, dreef weg met 't ge - tij, de

Ab Ab

kwam de Span - jaard drei - gen te ro - ven ons het goud toen we
 neer ik wil gaan zwem - men en ginds 't Spaans gal - joen doe
 neer gij wilt gaan zwem - men en ginds 't Spaans gal - joen doet
 van de trot - se Span - jaard is nim - mer meer ge - hoord, op
 smeek - te ook de jon - gen: Haal mij het wa - ter uit; de
 mak - kers, haalt mij op, want ik ben het zwem - men moe, mij
 koe - ne, jon - ge zee - held, veel jon - ger nog dan wij; en

Bbm Eb7 Ab Fm Bbm Eb7

voe - ren op de
 zin - ken in de
 zin - ken in de
 heel de wij - de } Noord-zee, de Noord-zee, de Noord-zee,
 schip - per gaf de
 trekt de kou - de }
 zonk toen in de }
 al op de Noord-zee, wijd en
 al in de Noord-zee zin - ken
 al in de Noord-zee zin - ken
 op heel de Noord-zee meer ge -
 gaf hem de Noord-zee als zijn
 mij trekt de Noord-zee naar zich
 en in de Noord-zee weg zonk

Ab Eb7 Ab

Eb7 D.Sal. $\text{\textcircled{D}}$ $\text{\textcircled{S}}$

koud.
 doe.
 doet.
 hoord.
 bruid.
 toe.

2. 't Was
 3. Ik
 4. De
 5. Toen
 6. Toen
 7. Zijn

Coda

Ab Eb7 Ab

hij. Gitaar rit. . . . arpeggio

STRAND

Tekst: LENNAERT NIJGH

Muziek: BOUDEWIJN DE GROOT

Andante **Vivace**

B $\flat$ E $\flat$ B $\flat$ F7 B $\flat$ 1. Waar kan je

F7 B $\flat$ E $\flat$ B $\flat$ E $\flat$

lig - gen in het zand, tot - dat je he - le lijf ver - brandt, waar je kan zui - pen als een
op de brom - mer heen en ligt dan plat tot kwart voor één, dan ga je kij - ken naar een
om een uur of vier dan komt het top - punt van ver - tier, dan komt een vriend, die au - to -
(fluiten)
komt met fles - sen wijn, die smaakt ver - dacht veel naar a - zijn, de twee - de komt met zijn vrien -
lie - tie ar - ri - veert, voor je weer lo - pen hebt ge - leerd, zo - dat je krui - pen - de ont -

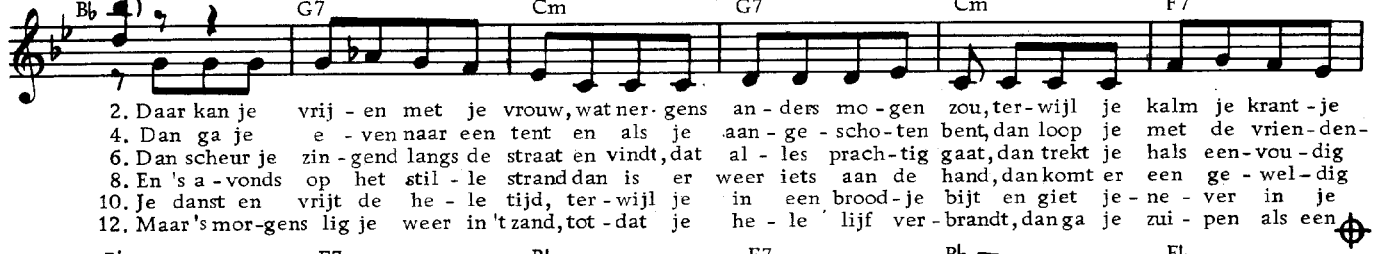
B $\flat$ F7 B $\flat$ F7 B $\flat$

beest, waar vind je vrien - den voor elk feest, waar kan je zwem - men als een rat, waar word je
vrouw, die je wel graag ver - sie - ren zou, dan krijg je ru - zie met haar man, die heel toe -
rijdt, eens kij - ken voor de aar - dig - heid, dan ga je e - ven met hem mee een eind - je
(fluiten)
din, die pikt de der - de dan weer in, de vier - de brengt een zak pa - tat, met on - der -
vlucht, ach - ter een zuil je - ne - ver - lucht, dat wordt dan een im - men - se - rel, die ein - digt

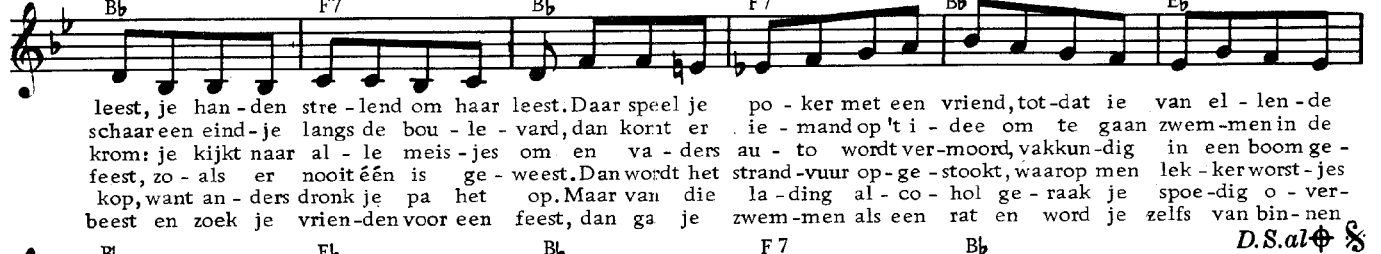
E $\flat$ B $\flat$ E $\flat$ B $\flat$ F7 B $\flat$ F7

zelfs van bin - nen nat? Dat's aan de rand van Ne - der - land, dat's aan ons on - vol - pre - zen strand!
val - lig bok - sen kan en met je tan - den in je hand sjok je weer ver - der o - ver 't strand!
rij - den langs de zee, hij rijdt wel hon - derd met één hand en wuift met d'ander naar het strand!
(fluiten)
in een da - v'rend gat. De in - houd ligt ver - spreid in 't zand van drie - kwart ki - lo - me - ter strand!
meest - al in de cel en is men daar een - maal be - land, dan is 't weer rus - tig op het strand!

B $\flat$ G7 Cm G7 Cm F7

2. Daar kan je vrij - en met je vrouw, wat ner - gens an - ders mo - gen zou, ter - wijl je kalm je krant - je
4. Dan ga je e - ven naar een tent en als je aan - ge - scho - ten bent, dan loop je met de vrien - den -
6. Dan scheur je zin - gend langs de straat en vindt, dat al - les prach - tig gaat, dan trekt je hals een - vou - dig
8. En 's a - vonds op het stil - le strand dan is er weer iets aan de hand, dan komt er een ge - wel - dig
10. Je danst en vrijt de he - le tijd, ter - wijl je in een brood - je bijt en giet je - ne - ver in je
12. Maar 's mor - gens lig je weer in 't zand, tot - dat je he - le lijf ver - brandt, dan ga je zui - pen als een

B $\flat$ F7 B $\flat$ F7 B $\flat$ E $\flat$

leest, je han - den stre - lend om haar leest. Daar speel je po - ker met een vriend, tot - dat ie van el - len - de
schaar een eind - je langs de bou - le - vard, dan korit er ie - mand op 't i - dee om te gaan zwem - men in de
krom: je kijkt naar al - le meis - jes om en va - ders au - to wordt ver - moord, yakkun - dig in een boom ge -
feest, zo - als er nooit één is ge - weest. Dan wordt het strand - vuur op - ge - stookt, waarop men lek - ker worst - jes
kop, want an - ders dronk je pa het op. Maar van die la - ding al - co - hol ge - raak je spoe - dig o - ver -
beest en zoek je vrien - den voor een feest, dan ga je zwem - men als een rat en word je zelfs van bin - nen

B $\flat$ E $\flat$ B $\flat$ F7 B $\flat$ **D.S. al**

griënt, daar springt de Rand - stad uit de band, dat's aan ons on - vol - pre - zen strand!
zee en gans door kwal - len o - ver - mand, ren je weer t'rug o - ver 't strand!
boord. Dan sta je mor - gen in de krant en wordt be - roemd op 't he - le strand!
kooft en met tran - sis - tors in de hand trekt heel de troep weernaar het strand!
vol, dan loopt de toe - stand uit de hand en blijf je lig - gen op het strand!
11. Maar de po -

Coda

B $\flat$ E $\flat$ B $\flat$ F7 B $\flat$

nat. Aan de rand van Ne - der - land, aan ons on - vol - pre - zen strand! Aan de strand!